pag. 488. Kui ſis Kapten ütſ koer oma linna ſaja ſõal nimit

et tulla es nimitleda nime lätz pörtsohe ja sõnel jõal wanale
kuradile kui tema liiwa polo öra wõt nime pesan mudaki es tõrelda
ſis üttel wanna kui noorele, jina piät jelle mehele ja liiwa pala
ära teenmä muda ka noor kui lubaſi.
Ja üttel pääwal kui waene mees mõtſe lät karro ragana tulli
üt mees teenö mano ja üttel wõtta minno hentale jina ſulaſt
aga waene mees üttel mull ei ole jelle midä jüwesäks anda
omme on mull jelle wed kaſt palka mosda, aga jee mees üttes
polga mina ei tahaki ju käeſt ja jüwewä muretſen ma wel
jelleſi, ja ſis lubas ka waene mees teda wõtta nink lätſiwä
ſis mõlemba kodo. ſis üttel jee wõstne waeſe mehe ſulane, anty
mulle kolm hõat juurt kotti mina taka kiwile minnä
ent waene mees üttes minnas ja kiwile läät ſjt mull ei ole
jo terri midä wõis kotti panda,
aga ſulane üttes mina terti ei küſſiki ma küſſe ennegi kotti
nüüd lätz waene mees kotte otema, jo kui ta neid alli dõdnü
and ta jullaſle kotti kätte, aga ſulane üttes et kohesſt am ka
waia kiwile minnä ſis lätz waene mees rikka poole kohesſt
küſſimä ja wõimäde and ka rikkas waeſle kohesſ.
ja kui waene mees kohesſega kodo tulli tegi ka ſulane ruttu
kiwile minekit tühja kottiga.
aga ta jäit jõima paika wan liiwa alli nink ſis täät
kotti liiwaga täis ja nostas kiwi koa peale minemä.
aga jõal olli kats kiwi kotta, üts rikkaste kiwi ja teine
waestel, nink tema jäit rikkaste kiwi mano jo tunkas
kottiki ärä kiwi kotta kui mõtti tema käeſt kaſis ees
olde, nink tema üttel ma ole waeſe mehe ſulase.
ſis pahaſi rikkaste mõldri ärä ja üttel, jina tulet jõa
rikkaste kiwi mano annsi Aganaste terrida meie kiwwi
tpurama kae et jina jüſt wainemä joat.
waeſe mehe ſulane alli ka jellega raku et tedä ärä wedi rikkaste
kiwi mant ja ta jätt ama kohon liiwa kotti jinna nink
wõtt jõalt kohn wiljä kotti ajemele ja jäitiz neitiga waeste
kiwi mano nink jahwat jõal ärä, ja ſis jõitiz joudaka kiwde
mitte enamb liiwaga.
nink kui ta kodo jai noaksz waeſe mehe naine leibo küſſimä
mitt jahwaſt mees ſulane alli toma
aga rikkas mees panni kottu tähele nink üttel oma latſile
minge waeja poole kaema mes jõal tettas kui waeſe latſe enäm
tämbä jõo ei tule
ja kui rikka latſe jinnä lätſiwa näiwa nema et waeſe
naine ahjo ees kurkust diitſi ja nema küſſewä waeſe laste käeſt

kaſt tüe ſjä leibä töi, aga latſe es tüa müdäki kõnelta, muut
kui üttlewä et ſulane töi,
Siis joosiwa rikkas latſe kodo ja kõneliwa ſis omale jõle, et
waeſel mehel on ka ſulane wõtta nink jõal ka küttſeti puhaſt
walget leibä.
Nüüd saadas rikkas mees mõtlema kuis tieda jaaſi kaſt waene mees
liiwä jai. ja üttel päiwäl lät rikkas mees waeſe poole ja üttel
mull jaap jõal hommen üts pido olema, ja raami puutuſt peraſt
tuan ma jüä üttes wana tühjä kappi. nink waene mees lubas ka,
rikkas mees lätz kodo ja üttles omale wanale emäle jina mine
jüä tühja kappi ja ma wõin jinno kappiko waeſe mehe poole
üttes päiwäs, jo jina dulle kaſt waene mees leibä jai.
ja wana moor lätz ka kappi nink rikkas mees wei wana moori
kappiko waeſe poole viullema.
Ja jee waeſe mehe ſulane läte jell jamal päiwal jelle kappi
ligi mes rikkas mees alli toom, ja kuuld jõal jeen inemiſe kõnga-
miſt ja üttel jõda omale peremehele ja peremees küllel ka et
õige olli jee.
Siis aij waene mees juure kotta täwwe wett keemä ja tegi kappile
pääle muidu nink wali jäält ja keewä wett kappi.
Küll tõmit wanamoor jääb kappi jees aga waene mees es kaoli
jõst midagi ja wali iks wett eleſi saani wanamoor kogoni waidi
jäi.
Ja jelle jamo päiwä õtangul tulli rikkas mees ja wei oma kappi
ärä tagaſi, ja kui ta kotton kappi wallale tegi mõtles ta et
wanamoor magas. ja hõiäs eks mitte sõrda wanaema wana-
ema tule üles jeleta mes waeſe pool kõnelli, aga wanaema
es kõguta jõrnegi ja kui ta peraſt jo arwu jai et wanaemä
kagani kaolü olli, ja wõt ta wanaema kappiſt wäljä ja pand
kolga rõiwile nink wei aita kuutſile nü kaawa kui pohede päiwäni
Ja pohede päiwäl kui wana moor jo kirste olli panke ja pohete
rahwas jiiwä, wõt waeſe mehe ſulane wanamoori kirſtuſt ärä
ja wei rikka mehe rehe jendſehe koh rikkal mehel juur tubli
täis olli, ja jäät jõal wana moori täskule jälgä jo juure
weome kiiwe kätte.
Ja kui pohete rahwas jo pool werſta olliwa ärä länenü, loe kis
waeſe mehe ſulane, rikka mehe täskü rehe jendſeſt wälja kellel
wanamoor jälgian olli ja kiiweſt käeya ola jõal hõitiz.
Kes nüüd juure hirmuſega pohete rahwal taskan jooſki.
ja kui pohete rahwas täskü nõgi tulewat ja wanamoori
temõ jälgian, kaiwa nemä karja kirsti et jee kogoni tühi olli